

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Broj: 09 0 U 036075 23 Uvp
Sarajevo, 07.12.2023. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija Krkeljaš Milorada kao predsjednika vijeća, Jahjaefendić Jasmina i Džerahović Emire, kao članova vijeća, te Švraka Lee, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja K. Dž. iz S., ul. ..., koga zastupa punomoćnica Hrvačić-Karačić Galiba, advokat iz Sarajeva, protiv akta broj: 06-34-19-14/2019 od 29.01.2020. godine, tuženog Drugostepene stambene komisije za dodjelu zamjenskih stanova, dodjelu stanova i obnovu ranije zaključenih ugovora o korištenju stanova iz stambenog fonda prijašnjeg Federalnog ministarstva odbrane i Vojske Federacije Bosne i Hercegovine, u upravnoj stvari dodjele zamjenskog stana, odlučujući o zahtjevu tužitelja za vanredno preispitivanje sudske odluke, protiv presude Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 036075 20 U od 14.06.2023. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 07.12.2023. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se odbija.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 036075 20 U od 14.06.2023. godine, odbijena je kao neosnovana tužba tužitelja protiv osporenog rješenja tuženog, broj i datum navedeni u uvodu ove presude, kojim je odbijena kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena protiv zaključka Prvostepene stambene komisije za dodjelu zamjenskih stanova, obnovu ranije zaključenih ugovora o korištenju stanova i dodjelu stanova na korištenje iz stambenog fonda prijašnjeg Federalnog ministarstva odbrane i Vojske Federacije Bosne i Hercegovine, broj: 03/1-23-1692/11 od 29.03.2019. godine. Tim prvostepenim zaključkom odbačen je kao neblagovremen zahtjev tužitelja za dodjelu zamjenskog stana iz fonda stanova prijašnjeg Federalnog ministarstva odbrane i Vojske Federacije Bosne i Hercegovine.

Protiv navedene presude tužitelj je podnio zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke.

U zahtjevu se navodi da je prvostepeni sud pobijanu presudu temeljio isključivo na odredbi iz člana 18d. stav 9. Zakona o prestanku primjene Zakona o napuštenim stanovima, što je različito od stanovišta istog suda zauzetog u ranije donesenoj presudi u ovom upravnom sporu od 29.03.2018. godine, prema kojem je prvostepeni organ bio dužan da uzme u obzir da je tužitelj bio u stanu iz kojeg je deložiran, da je pozivan od strane prvostepenog organa da podnese zahtjev radi dodjele zamjenskog stana, da je o zahtjevu tužitelja već raspravljeno i da je stavljen na 7. mjesto formirane rang liste. Prvostepeni sud je propustio da primjeni odredbu iz člana 18d. tačka d. Zakona o prestanku primjene Zakona o napuštenim stanovima. Navedena

odredba nije derogirana tačkom 9. Uputstva o načinu predaje stana u posjed, njegovom korištenju i dodjeli zamjenskog stana iz stambenog fonda bivšeg Federalnog ministarstva odbrane i Vojske Federacije Bosne i Hercegovine. Tužitelj dakle svoj zahtjev temelji na činjenici da mu je dodijeljen drugi stan na korištenje, ali nije zaključio ugovor o korištenju.

U odgovoru na zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke tuženi predlaže da se isti odbije.

Nakon što je ispitao zakonitost pobijanog rješenja u vezi sa navodima zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke, u skladu s odredbom iz člana 45. Zakona o upravnim sporovima¹, u granicama zahtjeva i povreda propisa navedenih u zahtjevu, ovaj sud je odlučio kao u izreci presude, iz sljedećih razloga:

Prema obrazloženju pobijanog rješenja i stanju spisa predmeta, tužitelj je 19.12.2011. godine, podnio Prvostepenoj stambenoj komisiji za dodjelu zamjenskih stanova, obnovu ranije zaključenih ugovora o korištenju stanova i dodjelu stanova na korištenje iz stambenog fonda prijašnjeg Federalnog ministarstva odbrane i Vojske Federacije Bosne i Hercegovine, zahtjev za dodjelu zamjenskog stana iz stambenog fonda prijašnjeg Federalnog ministarstva odbrane i Vojske Federacije Bosne i Hercegovine. Prvostepeni organ je, rješavajući zahtjev tužitelja, zaključkom broj: 03/1-23-1692/11 od 23.05.2014. godine, odbacio zahtjev tužitelja, primjenom odredbe iz člana 7. Uputstva o načinu predaje stana u posjed, njegovom korištenju i dodjeli zamjenskog stana iz stambenog fonda bivšeg Federalnog ministarstva odbrane i Vojske Federacije Bosne i Hercegovine. Protiv navedenog zaključka tužitelj je izjavio žalbu koja je rješenjem tuženog, broj: 03-34-644-33/2014 od 13.10.2014. godine, odbijena. Navedeni prvostepeni zaključak i rješenje tuženog su poništeni presudom Kantonalnog suda u Sarajevu, broj: 09 0 U 022820 14 U od 29.03.2018. godine i predmet vraćen prvostepenom organu na ponovni postupak. Rješavajući u ponovnom postupku prvostepeni organ je zaključkom broj: 03/1-23-1692/11 od 29.03.2019. godine, primjenom odredbi iz članova 18d. stav 9. Zakona o prestanku primjene Zakona o napuštenim stanovima, 6. Uredbe o dodjeli zamjenskih stanova, obnovu ranije zaključenih ugovora o korištenju stana iz stambenog fonda bivšeg Federalnog ministarstva odbrane i Vojske Federacije Bosne i Hercegovine i 7. Uputstva o načinu predaje stana u posjed, njegovom korištenju i dodjeli zamjenskog stana iz stambenog fonda bivšeg Federalnog ministarstva odbrane i Vojske Federacije Bosne i Hercegovine, odbacio kao neblagovremen zahtjev tužitelja za dodjelu zamjenskog stana iz fonda stanova prijašnjeg Federalnog ministarstva odbrane i Vojske Federacije Bosne i Hercegovine. Protiv navedenog zaključka tužitelj je izjavio žalbu koja je osporenim rješenjem tuženog, broj: 06-34-19-14/2019 od 29.01.2020. godine, odbijena kao neosnovana. Donoseći osporeno rješenje tuženi je zaključio da je prvostepeni organ pravilnom primjenom odredbe iz člana 7. Uputstva o načinu predaje stana u posjed, njegovom korištenju i dodjeli zamjenskog stana iz stambenog fonda bivšeg Federalnog ministarstva odbrane i Vojske Federacije Bosne i Hercegovine, odbacio kao neblagovremen zahtjev tužitelja za dodjelu zamjenskog stana iz fonda stanova prijašnjeg Federalnog ministarstva odbrane i Vojske Federacije Bosne i Hercegovine, budući da je Uputstvo o načinu predaje stana u posjed, njegovom korištenju i dodjeli zamjenskog stana iz stambenog fonda bivšeg Federalnog ministarstva odbrane i Vojske Federacije Bosne i Hercegovine, stupilo na snagu 06.05.2010. godine, a tužitelj je zahtjev za dodjelu zamjenskog

¹ Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine, broj: 9/05

stana podnio 19.12.2011. godine, dakle, nakon 19 mjeseci od dana stupanja na snagu navedenog uputstva.

Prvostepeni sud je osporeno rješenje tuženog cijenio pravilnim i zakonitim zbog čega je tužbu odbio kao neosnovanu.

Donošenjem pobijane presude prvostepeni sud nije povrijedio federalni zakon ili drugi federalni propis, niti pravila federalnog zakona o postupku koja su mogla biti od uticaja na rješenje stvari, zbog čega je, po ocjeni ovog suda, zahtjev za vanredno preispitivanje neosnovan.

Odredbom člana 18.d. stav 9. Zakona o prestanku primjene Zakona o napuštenim stanovima² propisano je da će se postupak po kome se utvrđuje način predaje stana u posjed, njegovo korištenje i dodjela zamjenskog stana iz stambenog fonda prijašnjeg Federalnog ministarstva odbrane i Vojske Federacije BiH, urediti Uputstvom Federalnog ministarstva prostornog uređenja u roku od 15 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Odredbom tačke 7. Uputstva o načinu predaje stana u posjed, njegovom korištenju i dodjeli zamjenskog stana iz stambenog fonda bivšeg Federalnog ministarstva odbrane i Vojske Federacije BiH³, koje je doneseno na osnovu naprijed navedenog člana 18. d. Zakona o prestanku primjene Zakona o napuštenim stanovima, propisano je da lice iz tačke 6. ovog Uputstva podnosi zahtjev za dodjelu zamjenskog stana u roku od 30 dana od dana stupanja na snagu ovog Uputstva, odnosno od dana prijema zahtjeva za iseljenje, dok je odredbom člana 6. Uredbe o dodjeli zamjenskih stanova, obnovu ranije zaključenih ugovora o korištenju stanova i dodjeli stanova na korištenje iz stambenog fonda prijašnjeg Federalnog ministarstva odbrane i Vojske Federacije BiH⁴, propisano da će se dodjela zamjenskih stanova vršiti u skladu sa Zakonom o prestanku primjene Zakona o napuštenim stanovima, Uputstvom Federalnog ministarstva prostornog uređenja za dodjelu zamjenskog stana i ovom uredbom.

Imajući u vidu navedene zakonske odredbe, te činjenicu da je zahtjev za dodjelu zamjenskog stana tužitelj podnio 19.12.2011. godine, kao i činjenicu da je navedeno Uputstvo stupilo na snagu 06.05.2010. godine, jasno proizilazi da je zahtjev tužitelja podnesen po proteku roka od 30 dana od dana stupanja na snagu ovog Uputstva, odnosno da je neblagovremen, kako su to pravilno zaključili upravni organi i prvostepeni sud.

Suprotno navodima zahtjeva za vanredno preispitivanje sudske odluke, u postupku koji je prethodio donošenju prvostepenog zaključka i osporenog rješenja, tužitelj je 22.06.2018. godine saslušan pred prvostepenim organom, te mu je kao podnosiocu zahtjeva omogućeno učestvovanje u postupku i pružena mogućnost da se izjasni o svim činjenicama i okolnostima, koje su od važnosti za donošenje rješenja, kako to propisuje odredba iz člana 8. Zakona o upravnom postupku⁵, pa je na taj način postupljeno po uputama iz presude prvostepenog suda broj: 09 0 U 022820 14 U od 29.03.2018. godine.

² Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine, broj: 11/98, 38/98, 12/99, 18/99, 27/99, 43/99, 37/01, 56/01, 15/02, 24/03, 29/03 i 81/09

³ Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine, broj: 26/10

⁴ Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine, broj: 10/13 i 5/14

⁵ Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine, broj:2/98, 48/99 i 61/22

Imajući u vidu naprijed izneseno, ovaj sud je i ostale navode zahtjeva ocijenio neosnovanim, pa je primjenom člana 46. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u izreci ove presude.

Zapisničar
Švraka Lea, s.r.

Predsjednik vijeća
Krkeljaš Milorad, s.r.